

спрѣ малко за да преглътне скръбта си, той ме погледна и продължи: — искахъ много да остана въ България. Азъ се влюбихъ въ нея. Макаръ и пленникъ, азъ изживѣхъ тукъ най хубавитѣ мигове отъ моя животъ. Бѣхъ гладенъ, нахраниха ме, бѣхъ голъ, облѣкоха ме. Бѣхъ самъ и скръбѣхъ по своя домъ — утѣшиха ме. И българи и евреи еднакво гостоприемни ми даваха своята подкрепа. Но баща ми е вече грохналъ. Той винаги бѣше противъ потисничеството и противъ бруталнитѣ срѣдства за защита на идеитѣ. Тамъ дето чрезъ умразата и върху нея се гради единството на държавата, не може да се живѣе спокойно. Друго е въ България. . . и затова искахъ да живѣя между българитѣ. Тѣ носятъ въ душитѣ си челоуѣколюбието и недостижимия идеалъ на опростено съвършенство — миръ и обичъ, следъ боя и къмъ враговетѣ. Нивга нѣма да забравя размаханата сабя на кавалериста що ме плени. Той бързаше и сѣчеше тия, които стреляха въ него. Видѣхъ безисходното си положение, хвърлихъ пушката и сабята увисна въ спуснатата ржка и върху попуканитѣ му устни се появи широка усмивка и като да бѣхме стари приятели ми подвикна: — „Здравей, братушка“. И не можехъ да не му отговоря на поздрава съ закърмената още отъ детинство фраза: — „Здраве ви желая ваше благородие.“ Но въ устата ми, тоя пжтъ, тая фраза имаше смисълъ. Наистина войникътъ — простиятъ войникъ имаше вродено и чисто благородство, което рѣдко се срѣща въ дѣлата на самитѣ благородници. За благодарностъ дето ме остави живъ азъ му подарихъ часовника си. Той отказа: — Имамъ си. Ти го пази — пленникъ си, ще ти трѣбва!

И така, въ разговоръ, стигнахме до Пловдивъ. Азъ се простихъ съ моя съименикъ, предъ бюфета на гарата. Пожелахъ му добъръ часъ и да не забравя България.

— Не, никога нѣма да я забравя, никога нѣма да дигна ржка върху нея — и дигната за клетва ржка бавно се спусна върху очитѣ, за да изтрие сълзитѣ, които бѣха бликнали отъ мжката, че се раздѣля съ моята скжпа Родина.

— Богъ да те закриля, тебъ и твоитѣ.

— Здраве ви желая, ваше високо благородие — твърдо изрече Даниелъ и като да бѣше все още войникъ, обърна се кржгомъ и се качи въ вагона.
